

Sygn. akt I ACz 184/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn (spr.)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **S. C.**

przeciwko: **Skarbowi Państwa**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 6 grudnia 2011 r., sygn. akt I C 184/11

w zakresie jego punktu II

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w punkcie II uznał się niewłaściwym miejscowo i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w P., jako właściwemu do jej rozpoznania. Sąd ten wskazał, że powód wniósł przeciwko Skarbowi Państwa Ministrowi Zdrowia - statio fisci Szpitalowi (...) w G. oraz Wojewodzie (...) - statio fisci Szpitalowi w R. pozew o zadośćuczynienie i rentę. Powołując się następnie na art. 65 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. nr 12 poz. 136 ze zm.) Sąd I instancji zważył, iż właściwą jednostką organizacyjną jest w niniejszej sprawie właściwy miejscowo wojewoda tj. Wojewoda (...) i dlatego też z urzędu dokonał on ustalenia należytego statio fisci Skarbu Państwa (w punkcie I ustalił z urzędu jako właściwe statio fisci pozwanego Skarbu Państwa – Wojewodę (...)). Konsekwencją powyższego było następnie przekazanie przez ten Sąd niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P., jako właściwemu, po myśli art. 29 k.p.c. i art. 200 § 1 k.p.c.

Zażalenie na postanowienie o przekazaniu sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P. złożył powód, wskazując, iż wnosi o jego uchylenie i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia Sądowi Okręgowemu w L., ewentualnie o przekazanie sprawy według właściwości miejscowej Sądowi Okręgowemu we W.. Skarżący podniósł, iż na obecnym etapie postępowania nie da się wykluczyć tego, że to Wojewoda (...) jest następcą prawnym (...) w G.. Jednocześnie

powód podniósł, iż nadmiernie uciążliwe dla niego będzie, z uwagi na stan zdrowia, prowadzenie niniejszego postępowania przed Sądem Okręgowym w P..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż orzeczenie Sądu I instancji zawarte w punkcie I postanowienia w przedmiocie ustalenia właściwego statio fisci pozwanego Skarbu Państwa, choć jest niezaskarżalne, to podlega kontroli instancyjnej w trybie art. 380 k.p.c., na zgłoszone w tym zakresie żądanie skarżącego, które w istocie zostało zawarte w treści zażalenia. Powód w uzasadnieniu zażalenia zakwestionował bowiem dokonane przez Sąd Okręgowy ustalenie, iż Wojewoda (...) stanowi statio fisci pozwanego Skarbu Państwa – dawnego Szpitala Powiatowego w G.. Niewątpliwie zaś ocena poprawności powyższego rozstrzygnięcia ma wpływ na poprawność orzeczenia Sądu I instancji zamieszczonego w punkcie II zaskarżonego postanowienia, którym Sąd ten przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w P..

Na wstępie zauważyć też trzeba, iż powód w przedmiotowej sprawie pozwał Skarb Państwa - Ministra Zdrowia jako sukcesora Szpitala Powiatowego w G. oraz Wojewodę (...) (za Szpital w R.). Sąd Okręgowy natomiast powołując się na treść art. 65 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U. nr 12 poz. 136 ze zm.), uznał, że za obie te jednostki organizacyjne, z których działalnością powód wiąże dochodzone roszczenie (tj. za szpital w R. i za Powiatowy Szpital w G.) odpowiedzialność ponosi Skarb Państwa – Wojewoda (...). Orzeczenie to, mając na uwadze dotychczas zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jest jednak przedwczesne. Brak jest bowiem w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia jakichkolwiek ustaleń faktycznych, na podstawie których można byłoby dokonać oceny, czy faktycznie właściwą jednostką organizacyjną w świetle wskazanego art. 65 ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej dla wskazanego przez powoda Szpitala w G. jest aktualnie Wojewoda (...). Sąd Okręgowy nie wskazał w oparciu, o jakie informacje poczynił wskazane ustalenie, w szczególności nie ustalił, kiedy jednostka ta została zlikwidowana, czy też ewentualnie została przejęta z dniem 1 stycznia 1999 r. przez jednostkę samorządu terytorialnego, co ma znaczenie z uwagi na treść art. 65 ust. 2, powołanej przez Sąd I instancji, ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej w związku z art. 29 k.p.c. W tej zaś sytuacji zgodzić się należy z powodem, iż na obecnym etapie postępowania nie da się wykluczyć, iż to Skarb Państwa – Wojewoda (...) będzie ponosił odpowiedzialność za działalność tej jednostki. Domniemanie to o tyle jest uzasadnione, iż szpital ten położony był w G., która do 1 stycznia 1999 r. (powiat (...)) znajdowała się na terenie byłego województwa (...), które z dniem 1 stycznia 1999 r. zostało zlikwidowane, a jego obszar podzielony pomiędzy trzy województwa, w tym (...), w skład którego wszedł m.in. powiat (...). W świetle powyższego oraz treści art. 65 cytowanej wyżej ustawy konieczne jest więc wskazanie przez Sąd I instancji podstawy faktycznej dla ustalenia, iż właściwą jednostką organizacyjną jest w niniejszej sprawie dla obu szpitali Wojewoda (...), co wiąże się co do zasady z ustaleniem, jak kształtowała się sytuacja prawna Szpitala w G., czy nastąpiła jego likwidacja (w jakiej dacie), czy też przejęcie jednostki. Odstąpienie od takich ustaleń jest możliwe tylko wówczas, gdy fakt należytego ustalenia właściwej jednostki organizacyjnej (organu) Skarbu Państwa byłby niesporny. Z załączonego do odpowiedzi na pozew odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego (k. 128-129) wynika jedynie, iż pod adresem wskazywanej przez powoda jednostki – Szpitala Powiatowego w G. działa Powiatowe Centrum Opieki Zdrowotnej w G.sp. z o.o. Należy zauważyć, iż powód już w pozwie podnosił, że podejmował nieskuteczne próby ustalenia organu założycielskiego oraz daty powstania placówki zdrowia w G., stąd wskazał jako statio fisci dla dawnego Powiatowego Szpitala w G. - Ministra Zdrowia. Wskazać jednak należy, iż Sąd z urzędu ma obowiązek wyjaśnienia i ustalenia, w ramach podstawy faktycznej powództwa, która jednostka organizacyjna jest właściwa, a wadliwe określenie przez powoda państwowej jednostki organizacyjnej, z której działalnością wiąże się dochodzone roszczenie (tzw. stationes fisci), czyni niezbędnym ustalenie właściwej jednostki organizacyjnej (zob. wyrok z dnia 15 października 1971 r., I CR 393/71, Lex nr 6998; wyrok SN z dnia 30 stycznia 1967 r., II PR 558/66, OSNC 1967, nr 10, poz. 175). Mając na uwadze powyższe oraz to, iż powód w zażaleniu, na podstawie przyznanego mu w art. 43 § 1 k.p.c. uprawnienia, wnosi o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we W., konieczne było uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie niniejszej sprawy

do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w L., który to po ustaleniu właściwej jednostki organizacyjnej pozwanego Skarbu Państwa winien wydać w tym zakresie odpowiednie orzeczenie, rozstrzygając wówczas w kwestii zarzutu pozwanego odnośnie do właściwości miejscowej Sądu.

Jednocześnie na marginesie wskazać należy, iż nie zasługiwały na uwzględnienie twierdzenia skarżącego dotyczące ewentualnych uciążliwości, z jakimi będzie musiał się on zmierzyć, prowadząc niniejszą sprawę przed Sądem Okręgowym w P.. Okoliczności powyższe, w myśl art. 27-30 k.p.c., art. 35 k.p.c., art. 43 k.p.c. nie dają powodowi podstaw do dowolnego wyboru Sądu, który miałby prowadzić niniejsze postępowanie, zwłaszcza w sytuacji podniesienia w tym zakresie stosownego zarzutu przez stronę pozwaną i jego odpowiedniego uzasadnienia (art. 202 k.p.c.).

Z tych też względów, po myśli art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., postanowiono jak wyżej.

mw